YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
25 päivänä syyskuuta 1979 *

Asiassa 232/78,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään komission oikeudelliset neuvonantajat R. Béraud ja P. Kalbe, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Mario Cervino, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Ranskan tasavalta, asiamiehenään N. Museux, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut sille ETY:n perustamissopimuksen 12 ja 30 artiklan nojalla kuuluvia jäsenyysvelvoitteita,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti H. Kutscher, jaoston puheenjohtaja A. J. Mackenzie Stuart sekä tuomarit P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe, G. Bosco ja A. Touffait,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

julkisasiamies: G. Reischl,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Komissio on nostanut 25.10.1978 yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään kannekirjelmällä ETY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla kanteen, jossa se vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että "jatkaessaan Yhdistyneestä kuningaskunnasta lähtöisin olevan lampaanlihan tuontia rajoittavan kansallisen järjestelmänsä soveltamista 1.1.1978 jälkeen Ranskan tasavalta ei ole noudattanut sille ETY:n perustamissopimuksen 12 artiklan ja 30 artiklan nojalla kuuluvia jäsenyysvelvoitteita". Puolustukseksi Ranskan hallitus on vedonnut pääasiallisesti siihen, että oman käsityksensä mukaan sillä on liittymisasiakirjan 60 artiklan 2 kohdan nojalla oikeus pitää edellä tarkoitetut tuonnin rajoitukset voimassa niin kauan kuin lampaanliha ei kuulu yhteiseen markkinajärjestelyyn.

2 Vedoten yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 231/78, komissio vastaan Yhdistynyt kuningaskunta 29.3.1979 antamaan tuomioon komissio on muuttanut vaatimuksiaan asian suullisen käsittelyn kuluessa ja vaatii nyt yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan sen saman näkemyksen mukaisesti, johon komissio katsoo kyseisen tuomion perustuneen, että Ranskan viranomaisten voimassa pitämä lampaanlihan tuontia koskeva kansallinen järjestelmä on ollut yhteensopimaton ETY:n perustamissopimuksen 12 ja 30 artiklan kanssa osin 1.7.1977 alkaen, osin jo 1.1.1975 alkaen ja edelleen osin aina Ranskan yhteisöihin liittymisen ajankohdasta alkaen. Komission mukaan edellä mainitusta tuomiosta ilmenee, että ainoastaan uusilla jäsenvaltioilla on oikeus vedota liittymisasiakirjan 60 artiklan 2 kohdan määräyksiin ja että näin ollen kun alkuperäiset jäsenvaltiot soveltavat uudesta jäsenvaltiosta lähtöisin oleviin tuotteisiin tuontirajoituksia, niiden yhdenmukaisuus perustamissopimuksen kanssa on arvioitava liittymisasiakirjan 35, 36 ja 42 artiklassa vahvistettujen määräpäivien perusteella.

3 Komission suullisessa käsittelyssä esittämiä uusia vaatimuksia ei voida ottaa tutkittaviksi, koska ne ovat työjärjestyksen 38 artiklan määräysten vastaisia. Kyseisessä artiklassa määrätään, että asianosaisten on määriteltävä oikeuden-

käynnin kohde kanteessa. Vaikka työjärjestyksen 42 artiklassa mahdollistetaan uusiin perusteisiin vetoaminen tietyin edellytyksin, asianosainen ei saa asian käsittelyn kuluessa muuttaa oikeudenkäynnin kohdetta sinänsä. Tästä seuraa, että yksinomaan kanteeseen sisällytetyt eli 1.1.1978 jälkeistä ajanjaksoa koskevat vaatimukset voidaan ottaa huomioon tarkasteltaessa sitä, onko kanne perusteltu.

4 Edellä mainitun 29.3.1979 annetun tuomion perusteluista ilmenee, että liittymisasiakirjan 60 artiklan 2 kohdan vaikutusten voimassaoloaika päättyi vuoden 1977 lopussa. Määräystä ei näin ollen sovelleta ajanjaksoon, jona komissio on vaatinut toteamaan Ranskan tasavallan jättäneen noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan. Näin ollen kyseistä määräystä ei voida ottaa huomioon käsiteltävänä olevaa asiaa ratkaistaessa. Se on ratkaistava yksinomaan ETY:n perustamissopimuksen määräysten, toisin sanoen sen 12 ja 30 artiklan perusteella. Ranskan hallituksen esittämät liittymisasiakirjaan perustuvat väitteet on näin ollen jätettävä sivuun asian tarkastelusta.

Pääasia

5 On kiistatonta, että lampaanlihan tuontiin sovelletaan Ranskassa tuontia rajoittavaa järjestelmää, jonka perustana on tuontikiellon ja "lisämaksujen" avulla suojattu "kynnyshinta". Lampaanlihan tuonti Ranskaan sallitaan ainoastaan, jos tietty Ranskassa todettu viitehinta on kynnyshinnan tasoinen tai ylittää sen. Lisäksi elävien teuraseläinten ja tuoreiden tai jäähdytettyjen lampaanruhojen tuonnista kannetaan "lisämaksu", jonka suuruus vaihtelee Ranskan markkinoilla todetun lampaanlihan kansallisen viitehinnan mukaan.

6 Ranskan hallitus ei kiistä sitä, etteikö kyseinen järjestelmä olisi vastoin niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka koskevat tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteiden poistamista yhteisössä. Ranskan hallitus perustelee kuitenkin järjestelmän voimassa pitämistä ja sen soveltamista Yhdistyneestä kuningaskunnasta lähtöisin olevan lampaanlihan tuontiin pääasiallisesti kolmella väitteellä. Ensiksikin se vetoaa niihin vakaviin taloudellisiin ja yhteiskunnallisiin seurauksiin, joita kansallisen markkinajärjestelyn purkamisesta olisi tiettyjen taloudellisesti muita epäsuotuisammassa asemassa olevien alueiden taloudelle lampaankasvatuksen ollessa niille tärkeä voimavara. Toiseksi se pyytää huomioimaan lampaanlihan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönoton valmistelutyössä saavutetun vaiheen ja tähdentää, että jos kansallisen järjestelyn poistamisen ja sen yhteisellä järjestelyllä korvaamisen väliin jäisi vapaa-

kaupan jakso, vaikutus olisi haitallinen. Lopuksi Ranskan hallitus vetoaa siihen eriarvoiseen kilpailuun, joka luotaisiin, jos se velvoitettaisiin poistamaan oma markkinajärjestelynsä samalla, kun Isossa-Britanniassa olisi kyseisellä alalla edelleen muuttamattomana voimassa *deficiency payments* -maksuihin perustuva kansallinen järjestely, joka johtaa lampaanlihan Ranskaan suuntautuvan viennin tukemiseen.

7 Vaikka yhteisöjen tuomioistuin myöntää Ranskan viranomaisilla kyseisellä alalla olevat ongelmat ja edun, joka lampaanlihan yhteisen markkinajärjestelyn mahdollisimman pikaisesta luomisesta saataisiin, se katsoo aiheelliseksi palauttaa mieliin, että kuten se on jo edellä mainituissa asiassa 48/74, Charmasson, 2.12.1974 antamassaan tuomiossa (Kok. 1974, s. 1383; Kok. Ep. II, s. 405) ja asiassa 231/78, komissio vastaan Yhdistynyt kuningaskunta, 29.3.1979 antamassaan tuomiossa tähdentänyt, ETY:n perustamissopimuksen siirtymäkauden päätyttyä ja uusien jäsenvaltioiden osalta liittymisasiakirjassa erityisesti määrättyjen siirtymäaikojen päätyttyä kansallinen markkinajärjestely ei saa enää toiminnallaan estää yhteisön sisäisen kaupan rajoitusten poistamista koskevien perustamissopimuksen määräysten täyttä vaikutusta yhteisön toimielinten ottaessa tuolloin vastatakseen kyseisten markkinoiden vaatimuksista. Siirtymäaikojen päättyminen edellyttää näin ollen, että nimenomaan yhteisölle kuuluviksi määrätyt asiat ja alat kuuluvat yhteisön toimivaltaan siten, että jos erityistoimenpiteisiin on vielä tarpeen turvautua, jäsenvaltiot eivät enää saa päättää niistä yksipuolisesti vaan ne on toteutettava yhteisön oikeusjärjestyksessä, jonka tarkoituksena on taata yhteisön yleisen edun suojeleminen.

8 Toimivaltaisten toimielinten - ja ainoastaan niiden - asiana on näin ollen toteuttaa tarkoituksenmukaisessa määräajassa tarvittavat toimenpiteet koko yhteisöä koskevan kokonaisratkaisun löytämiseksi lampaanlihan markkinoiden ongelmaan ja tässä yhteydessä tietyillä alueilla esiintyviin erityisiin vaikeuksiin. Se, että tätä työtä ei vielä ole saatu päätökseen, ei ole kuitenkaan jäsenvaltiolle riittävä syy pitää voimassa kansallista markkinajärjestelyä, johon sisältyy tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien perustamissopimuksen vaatimusten kanssa yhteensopimattomia ominaispiirteitä kuten tuonnin rajoitukset ja tuotavista tuotteista kannettavat maksut, käytettiinpä näistä mitä nimitystä tahansa.

9 Ranskan tasavalta ei voi perustella tällaista järjestelmää vetoamalla siihen, että myös Yhdistynyt kuningaskunta on omalta osaltaan pitänyt voimassa saman alan kansallisen markkinajärjestelyn. Jos Ranskan tasavalta arvioi kyseisen järjestelmän olevan joiltakin osiltaan yhteensopimaton yhteisön

oikeuden kanssa, sen on mahdollista toimia kyseisten ristiriitaisuuksien poistamiseksi joko neuvostossa, komission välityksellä tai turvautumalla oikeudellisiin keinoihin. Missään tapauksessa jäsenvaltio ei voi katsoa oikeudekseen toteuttaa yksipuolisesti oikaisu- tai suojatoimenpiteitä toisen jäsenvaltion mahdollisen perustamissopimuksen sääntöjen noudattamista koskevan laiminlyönnin estämiseksi.

10 Näin ollen on päädyttävä johtopäätökseen, että Ranskan viranomaisten voimassa pitämä lampaanlihan kansallinen markkinajärjestely on yhteensopimaton perustamissopimuksen kanssa siltä osin kuin siihen sisältyy tuontikiellon ja toisesta jäsenvaltiosta lähtöisin olevan lampaanlihan tuonnista kannetun maksun avulla suojatun kynnyshinnan vahvistaminen. On aiheellista tähdentää, ettei tämä toteamus estä Ranskan viranomaisia toteuttamasta kyseisellä alalla sen yhteisen markkinajärjestelyn toteuttamiseen asti mitä tahansa tukitoimenpiteitä, jotka ovat ominaispiirteiltään yhteensopivia perustamissopimuksen määräysten kanssa.

11 Edellä esitetystä seuraa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut sille ETY:n perustamissopimuksen 12 ja 30 artiklan nojalla kuuluvia jäsenyysvelvoitteita jatkaessaan Yhdistyneestä kuningaskunnasta lähtöisin olevan lampaanlihan tuontia rajoittavan kansallisen järjestelmänsä soveltamista 1.1.1978 jälkeen.

Oikeudenkäyntikulut

12 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska vastaaja on hävinnyt asian, vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut sille ETY:n perustamissopimuksen 12 ja 30 artiklan nojalla kuuluvia jäsenyysvelvoitteita jatkaessaan Yhdis-

tyneestä kuningaskunnasta lähtöisin olevan lampaanlihan tuontia rajoittavan kansallisen järjestelmänsä soveltamista 1.1.1978 jälkeen.

2) Vastaaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kutscher Mackenzie Stuart Pescatore

Sørensen O'Keeffe Bosco Touffait

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä syyskuuta 1979.

A. Van Houtte
kirjaaja

H. Kutscher
presidentti